

Familia în viața vinčențianului

5 aprilie 2019

O provocare importantă în viața fiecărui membru al Societății/Conferinței este, fără îndoială, să reușească să îmbine activitatea de vinčențian cu celelalte activități zilnice. Vincențienii trebuie să se angajeze într-un demers de discernământ pentru a echilibra activitatea misionară cu angajamentele vieții de familie, profesionale și parohiale sau alte activități.

Se spune adesea despre anumiți Vincențieni că acordă prea multă atenție treburilor referitoare la Conferință și Consiliu neglijându-și viața de familie, viața educativă și chiar pe cea profesională. Trebuie să evităm acest lucru, căci familia este celula de bază a societății civile și oamenii nu pot fi cu adevărat fericiți fără o viață fericită de familie. Un Vincențian înțelept spunea: «Societatea Sfântul Vincențiu se mulțumește să ocupe locul trei în viața noastră, adică după Dumnezeu și familie. »

Pe de altă parte, dacă nu dăm ce este mai bun din noi în timpul activităților din cadrul Conferințelor și Consiliilor, misiunea vinčențiană în favoarea celor nevoiași și fără adăpost din societate, lupta contra sărăciei și a lipsei de hrană poate să-și piardă din vigoare și să macine încetul cu încetul solidaritatea ce animă « uriașa rețea de caritate». Trebuie așadar să fim atenți la exigențele vieții noastre de familie și personale, și în același timp, să avem grijă ca Societatea Sfântul Vincențiu de Paul să-și continue menirea de transformare a realităților care exclud numeroși membri din societatea de astăzi.

Un mesaj special femeilor din Societatea noastră, mai ales celor care au fost binecuvântate cu darul maternității: voi ați depășit provocări mai mari pe care bărbații din Societatea noastră nu și le pot imagina. Ați reușit și de aceea meritați tot respectul nostru. Datorită dăruirii voastre Conferințele au avut numeroase realizări. Toată recunoștința noastră!

Să ne amintim, în cele din urmă apelul pe care papa Ioan Paul al II-lea l-a adresat Vincențienilor: « a sosit timpul unei noi creativități a carității »¹. Președintele internațional din acea vreme² a spus că toți membri trebuie să fie « vincențieni 24 de ore din 24 ». Însă « Vincențienii de 24 de ore » sunt cei care-și îndeplinesc toate îndatoririle prezentate în Regulă și în viața lor personală întrupează carisma sfântului Vincențiu și a lui Ozanam (permanentă stare de caritate, umilință și solidaritate).

Caritatea începe acasă. Nu putem fi Vincențieni adevărați decât atunci când începem activitatea caritativă la noi în casă, cu familia, prietenii, părinții, cunoștințele, colegii de serviciu... Abia apoi putem să ne gândim la practicarea carității. « Și ne iartă nouă greșelile noastre precum și noi iertăm greșiților noștri »³.

Renato Lima de Oliveira
al XVI-lea președinte internațional al SSVP

Traducere: sora Magdalena

¹ Ioan Paul al II-lea, Mesaj adresat Comitetului internațional al SSVP, Vatican, 14 februarie 2001.

² Confratele José Ramón Díaz-Torremocha.

³ Matei 15:23.